

[Duetoff]

vildt uenige, og det er jeg glad for. Men efter vores opfattelse skal det ske inden for samme system, og det betyder altså, at et meget populært teater ikke skal betale til et meget upopulært teater, for at sige det sådan. Hvis det er inden for samme scene, man vælger nogle kassesucceser på den ene side og nogle mindre kassesucceser på den anden side, så kan vi intet have imod det. Men leveringen fra ét meget populært teater over til et andet ser vi ikke som særlig rimelig.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det var dog et dejligt indlæg, hr. Per Stig Møller havde. Der kunne vi jo eventuelt spare en bunke eftermiddagskopper i Kulturministeriet, for det var da et forligsgrundlag.

Det var et udmærket udgangspunkt, hvis vi nu sagde, at vi kun tog de paragraffer med i ministerens forslag, hvor man formindsker tilskuddene, og lod være med at tage de paragraffer, hvor man forøger tilskuddene. Så havde vi da et forslag, der bestemt ikke var ideelt, men som da nok kunne samle flertal her i Folketinget under alle omstændigheder. Så den løsning vil da være ganske aldeles fortrinlig.

Vi kunne måske endda få Socialdemokratiet med efter det sidste indlæg, der kom fra Socialdemokraterne om, at det, det gælder om, det er denne solidaritet, så det man tjener på gyngerne, det sætter man til på karrusellerne, altså fuldstændig, som man gør i den private sektor. Hvis man altså har opført Charleys Tante, eller hvad der nu kan fænge, så kan man tage nogle virkelig gode lødige stykker, der måske, om man så må sige, ikke får folk til at klappe i hænderne i SF's hovedbestyrelse eller andre magtcentre, men som på den anden side virkelig får de synspunkter frem, som nu er totalt forvist fra de danske teatre, de danske film, de danske elektroniske medier, de danske trykte medier; fordi det er SF-ånden fra 68, der sidder på alle disse forskellige foretagender. Det ville blive resultatet, hvis man sørger for at fjerne den giftpestbacille, som skatteydertilskud til teaterverdenen og kulturlivet i det hele taget er.

Det er dræbende for dansk kulturs fremtid, at vi fik et kulturministerium, og at det stadig eksisterer her efter mere end 30 års forløb. Derfor tror jeg, der var gode oplæg til forlig i de indlæg, der kom fra de to store partier her i salen.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg kunne godt lide at vide, hvorfor SF's hovedbestyrelse nu også skal blandes ind i denne diskussion, men jeg synes, at hr. Glistrup skulle prøve at gå i teatret alle de gange, jeg går der, for at se, hvad det egentlig er for nogle stykker, jeg ser, og konstatere, hvor varieret udbudet er i dansk teater. Jeg har aldrig mødt ret mange af hr. Glistrups fæller i teatret, når jeg har været der. Jeg er der ofte; men det kan selvfølgelig være, at de kommer den ene gang, hvor jeg ikke er til stede.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Nu kender jeg selvfølgelig heller ikke fru Ingerlise Koefoeds dagbog eller aftenbog, så jeg kan vide, hvor hun går, men jeg skal garantere hende for, at i hvert tilfælde i de sidste 44 år har jeg set en meget, meget stor del af, hvad der er blevet opført både på københavnske teatre og på teatre i provinsen. Jeg har i hvert tilfælde de sidste 44 år fra sæson til sæson kunnet følge den dalende kurve i takt med, at statsmaskineriet har kunnet få skovlen ind under det, der virkelig er de udfordrende kulturelle budskaber. Det er jo sunket mere og mere ned i ligegyldighed og ensidig missionering for for længst forladte synspunkter fra studenteroprørets dage, og det er ulideligt at skulle leve op til det høflighedskrav, vi har i min generation, at når vi er kommet i teatret, så ser vi samtlige akter og går ikke hjem i pausen, men følger virkelig med i, hvad der sker i teatret. Og jeg tror ikke, der er nogen, der kan betvivle, at dansk teater anno 1989 er meget, meget dårligere end dansk teater anno 1945 eller 1948 eller 1952.

Der har været en stadig faldende kurve, og det, der holder teatret oppe, det er, at der stadig er nogle fra – for nu at gentage hans navn – Holger Gabrielsens elevskole i sin tid, hvor man lærte disciplin. Nu kommer de ind og slynger nogenlunde ligegyldigt en replik ud, og man har indtryk af, at det rager dem en bajer, hvad der sker, bare de kan komme ud ved kassen og hæve deres løn og deres tilskud og hyle op om, at de skal – og så skulle man bande på en måde, som man ikke må fra Folketingets talerstol – have raget til sig.